

Definice územního plánování a činnosti urbanisty

(dle ECTP-CEU, květen 2006)

Územní plánování je činnost, rozvíjející městské a venkovské prostředí s ohledem na zájmy společnosti jako celku, potřeby sídel a regionů jako základních prostorových jednotek a s důrazem na dlouhodobé procesy v území. Společným jmenovatelem územního plánování je udržitelný rozvoj, který integruje faktory sociální, ekonomické, kulturní a faktory životního prostředí.

Urbanista (spatial planner) je odborník, který převádí územní koncepce do prostorových forem a připravuje, navrhuje a koordinuje plány na lokální a regionální úrovni a v širším územním měřítku. Urbanista pracuje ve veřejném zájmu, přetváří místa, berouc v úvahu jejich dlouhodobé potřeby.

Urbanista vystupuje v celé řadě rolí od veřejné, přes soukromou po akademickou sféru: jako tvůrce a vizionář, politický poradce a zprostředkovatel, jako manažer a jako vědec, výzkumník.

Při těchto činnostech a úlohách plní následující úkoly (zcela nebo zčásti):

- identifikuje současné a budoucí potřeby obce a upozorňuje na příležitosti, důsledky a hrozby, vyplývající ze změn v území,
- předkládá návrhy územní politiky nebo návrhy zemních plánů, jimiž iniciuje změny, reguluje rozvoj území, vycházejíc přitom z vědeckého poznání,
- navrhuje prostorovou koncepci územní politiky a územních plánů,
- projednává uskutečnění těchto politik a plánů ve shodě s měnícími se potřebami a okolnostmi,
- vyhodnocuje a monitoruje důsledky změn v území,
- vede výzkum, výchovu a vzdělávání na poli plánování podle aktuálních požadavků oboru.

Protože urbanista pracuje na společných hodnotách území, musí profese územního plánování požívat ochranu svých práv.